

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 240/2014

av den 7 januari 2014

om den europeiska uppförandekoden för partnerskap inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådet förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.3, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med denna förordning är att föreskriva en europeisk uppförandekod för att stödja och underlätta medlemsstaternas arbete med att organisera partnerskap för de partnerskapsöverenskommelser och program som stöds av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF). Dessa fonder omfattas nu av en gemensam ram och kallas de europeiska struktur- och investeringsfonderna (nedan kallade *ESI-fonderna*).
- (2) Arbete i partnerskap är en sedan länge etablerad princip i genomförandet av ESI-fonderna. Partnerskap innebär nära samarbete mellan offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter samt organ som företräder det civila samhället på nationell, regional och lokal nivå genom hela programcykeln, som består av planering, genomförande, övervakning och utvärdering.
- (3) De parter som väljs ut bör vara de berörda parter som är mest representativa. Urvalsförfarandena bör vara öppna för insyn och ta hänsyn till medlemsstaternas olika institutionella och rättsliga ramar och deras nationella och regionala befogenheter.
- (4) Parterna bör inbegripa offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter samt organ som företräder det civila samhället, inklusive miljöorganisationer, lokala organisationer och frivilligorganisationer som i hög grad kan påverka eller i hög grad påverkas av genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att inbegripa grupper som kan beröras av programmen, men som tycker det är svårt att påverka dem, särskilt de mest utsatta och marginaliserade grupperna, som löper störst risk för diskriminering eller social utestängning, i synnerhet personer med funktionsnedsättning, invandrare och romer.
- (5) Vid urvalet av parter måste skillnaderna mellan partnerskapsöverenskommelser och program beaktas. Partnerskapsöverenskommelser omfattar alla ESI-fonder som tillhandahåller stöd till varje medlemsstat, medan programmen bara gäller de ESI-fonder som bidrar till dem. Parterna i partnerskapsöverenskommelserna bör vara relevanta parter med hänsyn till den planerade användningen av alla ESI-fonder, medan parterna i programmen bara behöver vara relevanta parter med hänsyn till den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet.
- (6) Parterna bör medverka i utarbetandet och genomförandet av partnerskapsöverenskommelserna och programmen. Det är därför nödvändigt att fastställa de viktigaste principerna och god praxis så att det i god tid anordnas ett meningsfullt och öppet samråd med parterna om analysen av utmaningar och behov om valet av mål och prioriteringar för att möta dessa utmaningar och behov samt om de samordningsstrukturer och överenskommelser om flernivåstyre som är nödvändiga för ett effektivt genomförande av strategin.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

- (7) Parterna bör vara företrädare i programmets övervakningskommittéer. Medlemskapsregler och kommittéförfaranden bör vara utformade för att främja kontinuitet och ansvarstagande i samband med programplanering och genomförande, tydliga och öppna arbetsmetoder samt hållande av tidsfrister och icke-diskriminering.
- (8) Genom aktivt deltagande i övervakningskommittéerna bör parterna medverka i bedömningen av resultaten av de olika prioriteringarna, de relevanta rapporterna om programmen och, när så är lämpligt, ansökningsomgångar.
- (9) Man bör främja effektivt partnerskap genom att hjälpa de relevanta parterna att stärka sin institutionella kapacitet för utarbetandet och genomförandet av programmen.
- (10) Kommissionen bör underlätta utbyte av god praxis, stärkande av den institutionella kapaciteten och spridningen av relevanta resultat bland medlemsstaterna, förvaltande myndigheter och företrädare för parterna genom att inrätta ett forum för erfarenhetsutbyte för partnerskap som omfattar alla ESI-fonder.
- (11) Parternas roll i genomförandet av partnerskapsöverenskommelserna och partnerskapets resultat och effektivitet under programperioden bör bedömas av medlemsstaterna.
- (12) För att stödja och underlätta för medlemsstaterna att organisera partnerskapet bör kommissionen tillhandahålla exempel på bästa praxis i medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs en europeisk uppförandekod för partnerskap för partnerskapsöverenskommelser och program som stöds genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

KAPITEL II

DE VIKTIGASTE PRINCIPERNA FÖR ÖPPNA FÖRFARANDE VID URVAL AV RELEVANTA PARTER

Artikel 2

Parternas representativitet

Medlemsstaterna ska se till att de parter som avses i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 är de mest representativa

berörda parterna och att de utses som vederbörligen bemyndigade företrädare, med beaktande av deras kompetens, möjlighet att delta aktivt och lämplig representationsnivå.

Artikel 3

Urval av relevanta parter för partnerskapsöverenskommelsen

1. Medlemsstaterna ska för partnerskapsöverenskommelsen välja ut relevanta parter åtminstone bland följande:

- a) Behöriga regionala och lokala myndigheter, stadsförvaltningar och andra offentliga myndigheter, däribland
- i) regionala myndigheter, nationella företrädare för lokala myndigheter och lokala myndigheter som företräder de största städerna och stadsområdena, vars befogenheter hänger samman med den planerade användningen av ESI-fonderna,
- ii) nationella företrädare för institutioner för högre utbildning, utbildningsanordnare och forskningscentrum med hänsyn till den planerade användningen av ESI-fonderna,
- iii) andra nationella offentliga myndigheter med ansvar för tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 4–8 i förordning (EU) nr 1303/2013, med hänsyn till den planerade användningen av ESI-fonderna, särskilt sådana organ för främjande av likabehandling som inrättats i enlighet med rådets direktiv 2000/43/EG ⁽¹⁾, rådets direktiv 2004/113/EG ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG ⁽³⁾.

b) Näringslivets och arbetsmarknadens parter, däribland

- i) nationellt erkända arbetsmarknadsorganisationer, särskilt allmänna branschövergripande och branschspecifika organisationer, vars sektorer har kopplingar till den planerade användningen av ESI-fonderna,
- ii) nationella handelskammare och näringslivsorganisationer som företräder industriernas och branschernas allmänna intresse, med hänsyn till den planerade användningen av ESI-fonderna och i syfte att säkerställa en balanserad representation av stora, medelstora och små företag och mikroföretag, tillsammans med företrädare för den sociala ekonomin.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, 19.7.2000, s. 22).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster (EUT L 373, 21.12.2004, s. 37).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 23).

c) Organ som företräder det civila samhället, till exempel miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organ som arbetar för social delaktighet, jämställdhet och icke-diskriminering, däribland

i) organ som arbetar inom de områden som rör den planerade användningen av ESI-fonderna och tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 4–8 i förordning (EU) nr 1301/2013 på grundval av deras representativitet och med beaktande av geografisk och tematisk täckning, förvaltningskapacitet, sakkunskap och innovativa strategier,

ii) andra organisationer eller grupper som i hög grad påverkas eller sannolikt i hög grad kan påverkas av genomförandet av ESI-fonderna, särskilt grupper som anses löpa risk för diskriminering och social utestängning.

2. Om offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter samt organ som företräder det civila samhället har inrättat en organisation i gemensamt intresse för att underlätta sin medverkan i partnerskapet (paraplyorganisation) får de utse en enda företrädare som framför paraplyorganisationens synpunkter i partnerskapet.

Artikel 4

Urval av relevanta parter för programmen

1. Medlemsstaterna ska för varje program välja ut relevanta parter åtminstone bland följande:

a) Behöriga regionala och lokala myndigheter, stadsförvaltningar och andra offentliga myndigheter, däribland

i) regionala myndigheter, nationella företrädare för lokala myndigheter och lokala myndigheter som företräder de största städerna och stadsområdena, vars befogenheter hänger samman med den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet,

ii) nationella eller regionala företrädare för institutioner för högre utbildning, parter som tillhandahåller utbildnings- och rådgivningstjänster och forskningscentrum, med hänsyn till den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet,

iii) andra offentliga myndigheter med ansvar för tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 4–8 i förordning (EU) nr 1303/2013, med hänsyn till den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet, särskilt sådana organ för främjande av likabehandling som inrättats i enlighet med direktiv 2000/43/EG, direktiv 2004/113/EG och direktiv 2006/54/EG,

iv) andra nationella, regionala eller lokala organ och myndigheter som företräder områden där de integrerade territoriella investeringar och lokala utvecklingsstrategier som finansieras genom programmet genomförs.

b) Näringslivets och arbetsmarknadens parter, däribland

i) nationellt eller regionalt erkända arbetsmarknadsorganisationer, särskilt allmänna branschövergripande och branschspecifika organisationer, vars sektorer har kopplingar till den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet,

ii) nationella eller regionala handelskammare och näringslivsorganisationer som företräder industriernas eller branschernas allmänna intresse, i syfte att säkerställa en balanserad representation av stora, medelstora och små företag och mikroföretag, tillsammans med företrädare för den sociala ekonomin,

iii) andra liknande nationella eller regionala organ.

c) Organ som företräder det civila samhället, till exempel miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organ som arbetar för social delaktighet, jämställdhet och icke-diskriminering, däribland

i) organ som arbetar inom de områden som rör den planerade användningen av de ESI-fonder som bidrar till programmet och tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 4–8 i förordning (EU) nr 1301/2013 på grundval av deras representativitet och med beaktande av geografisk och tematisk täckning, förvaltningskapacitet, sakkunskap och innovativa strategier,

ii) organ som företräder de lokala aktionsgrupper som avses i artikel 34.1 i förordning (EU) nr 1303/2013,

iii) andra organisationer eller grupper som i hög grad påverkas eller sannolikt i hög grad kan påverkas av genomförandet av ESI-fonderna, särskilt grupper som anses löpa risk för diskriminering och social utestängning.

2. När det gäller europeiska territoriella samarbetsprogram får medlemsstaterna involvera följande parter i partnerskapet:

i) Europeiska grupperingar för territoriellt samarbete som bedriver verksamhet inom det gränsöverskridande eller transnationella programområdet.

ii) Myndigheter eller organ som medverkar i utarbetandet eller genomförandet av en makroregional strategi eller havsområdesstrategi inom programområdet, inklusive samordnare för prioriterade områden i de makroregionala strategierna.

3. Om offentliga myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter samt organ som företräder det civila samhället har inrättat en paraplyorganisation får de utse en enda företrädare som framför paraplyorganisationens synpunkter i partnerskapet.

KAPITEL III

DE VIKTIGASTE PRINCIPERNA OCH GOD PRAXIS FÖR MEDVERKAN AV RELEVANTA PARTER I UTARBETANDET AV PARTERSKAPSÖVERENSKOMMELSEN OCH PROGRAMMEN

Artikel 5

Samråd med relevanta parter i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen

1. För att säkerställa öppen och effektiv medverkan av relevanta parter ska medlemsstaterna och de förvaltande myndigheterna samråda med dessa parter om processen och tidsplanen för utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen och programmen. De ska hålla dem fullständigt underrättade om överenskommelsens och programmens innehåll och om eventuella ändringar av dessa.

2. När det gäller samrådet med relevanta parter ska medlemsstaterna ta hänsyn till behovet av

- a) att lämna relevant information i god tid och ge enkel tillgång till sådan information,
- b) att ge parterna tillräckligt med tid för att granska och lämna synpunkter på viktiga förberedande dokument, utkastet till partnerskapsöverenskommelse och utkasten till programmen,
- c) att ge parterna tillgängliga kanaler genom vilka de kan ställa frågor och lämna in bidrag och genom vilka de informeras om hur deras förslag har beaktats,
- d) att sprida resultatet av samrådet.

3. När det gäller programmen för landsbygdsutveckling ska medlemsstaterna beakta den roll de nationella landsbygdsnätverk som inrättats i enlighet med artikel 54 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013⁽¹⁾ kan spela genom medverkan av relevanta parter.

4. Om formella överenskommelser har upprättats mellan olika myndighetsnivåer under nationell nivå ska medlemsstaten beakta dessa överenskommelser om flernivåstyre i enlighet med sina institutionella och rättsliga ramar.

Artikel 6

Utarbetande av partnerskapsöverenskommelsen

Medlemsstaterna ska, i överensstämmelse med sina institutionella och rättsliga ramar, se till att relevanta parter medverkar i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen, särskilt när det gäller följande:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

- a) Analysen av skillnader, utvecklingsbehov och tillväxtpotential med hänvisning till tematiska mål, däribland sådana som behandlas i relevanta landsspecifika rekommendationer.
- b) Sammanfattningar av förhandsvillkor för programmen och de viktigaste resultaten av alla förhandsutvärderingar av partnerskapsöverenskommelsen som görs på medlemsstatens eget initiativ.
- c) Urvalet av tematiska mål, den vägledande fördelningen av medel ur ESI-fonderna och deras viktigaste förväntade resultat.
- d) Förteckningen över program och mekanismer på nationell och regional nivå för att säkerställa samordningen av ESI-fonderna med varandra och med andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt med Europeiska investeringsbanken.
- e) Förfarandena för att säkerställa ett integrerat tillvägagångssätt för användningen av ESI-fonderna för territoriell utveckling av stads-, landsbygds-, kust- och fiskeriområden samt områden med särskilda territoriella förhållanden.
- f) Förfarandena för att säkerställa ett integrerat tillvägagångssätt för att tillgodose särskilda behov i områden med störst fattigdom och hos målgrupper som löper störst risk för diskriminering eller utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper.
- g) Tillämpningen av de övergripande principer som avses i artiklarna 5, 7 och 8 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 7

Information om medverkan av relevanta parter i partnerskapsöverenskommelsen

Medlemsstaterna ska lämna åtminstone följande information om partnerskapsöverenskommelsen:

- a) En förteckning över de parter som medverkat i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen.
- b) De åtgärder som vidtagits för att säkerställa parternas aktiva medverkan, inklusive åtgärder som rör tillgänglighet, särskilt för personer med funktionsnedsättning.
- c) Parternas roll i utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen.
- d) Resultaten av samrådet med parterna och en beskrivning av dess mervärde vid utarbetandet av partnerskapsöverenskommelsen.

Artikel 8

Utarbetande av programmen

Medlemsstaterna ska, i överensstämmelse med sina institutionella och rättsliga ramar, se till att relevanta parter medverkar i utarbetandet av programmen, särskilt när det gäller följande:

- a) Analys och kartläggning av behov.
- b) Fastställande eller urval av prioriteringar med tillhörande särskilda mål.
- c) Fördelning av medel.
- d) Fastställande av programspecifika indikatorer.
- e) Tillämpningen av de övergripande principer som definieras i artiklarna 7 och 8 i förordning (EU) nr 1303/2013.
- f) Övervakningskommitténs sammansättning.

Artikel 9

Information om medverkan av relevanta parter i programmen

Medlemsstaterna ska lämna åtminstone följande information om programmen:

- a) De åtgärder som vidtagits för att se till att relevanta parter medverkar i utarbetandet av programmen och ändringar av dessa.
- b) De åtgärder som planerats för att säkerställa parternas medverkan i genomförandet av programmen.

KAPITEL IV

**GOD PRAXIS FÖR FASTSTÄLLET AV MEDLEMSKAPS-
REGLER OCH ARBETSORDNING FÖR ÖVERVAKNINGSKOMMITTÉER**

Artikel 10

Medlemskapsregler för övervakningskommittén

1. Vid fastställandet av medlemskapsreglerna för övervakningskommittén ska medlemsstaterna beakta deltagandet av parter som medverkat i utarbetandet av programmen och sträva efter att främja jämställdhet och icke-diskriminering.

2. I övervakningskommittéerna för programmen för europeiskt territoriellt samarbete får parterna företräddas av paraplyorganisationer på unionsnivå eller transnationell nivå för interregionala och transnationella samarbetsprogram. Medlemsstaterna får inbegripa parterna i förberedelserna av övervakningskommittén, särskilt genom att de deltar i samordningskommittéer på nationell nivå som organiseras i de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 11

Arbetsordning för övervakningskommittén

Vid utarbetandet av arbetsordningen ska övervakningskommittéerna beakta följande:

- a) Medlemmarnas rösträtt.
- b) Tidsfrist för kallelse till möten och översändande av dokument, som i regel ska vara minst tio arbetsdagar.
- c) Förfaranden för offentliggörande och tillgång till förberedande dokument som lämnats in till övervakningskommittéerna.
- d) Förfarande för antagande, offentliggörande och tillgång till protokoll.
- e) Förfaranden för inrättande av och verksamhet i arbetsgrupperna inom övervakningskommittéerna.
- f) Bestämmelser om intressekonflikter för parter som medverkar i övervakning, utvärdering och ansökningsomgångar.
- g) Villkor, principer och förfaranden för ersättningsregler, möjligheter till kapacitetssuppletering och utnyttjande av tekniskt bistånd.

KAPITEL V

**DE VIKTIGASTE PRINCIPERNA OCH GOD PRAXIS FÖR MED-
VERKAN AV RELEVANTA PARTER I UTARBETANDET AV
ANSÖKNINGSOMGÅNGAR OCH LÄGESRAPPORTER OCH NÄR
DET GÄLLER ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING AV PRO-
GRAMMEN**

Artikel 12

**Skyldigheter som rör uppgiftsskydd, sekretess och
intressekonflikter**

Medlemsstaterna ska se till att de parter som medverkar i utarbetandet av ansökningsomgångar och lägesrapporter och i övervakningen och utvärderingen av programmen är medvetna om sina skyldigheter beträffande uppgiftsskydd, sekretess och intressekonflikter.

Artikel 13

**Medverkan av relevanta parter i utarbetandet av
ansökningsomgångar**

De förvaltande myndigheterna ska vidta lämpliga åtgärder för att undvika eventuella intressekonflikter när de involverar relevanta parter i utarbetandet av ansökningsomgångar eller vid bedömning av ansökningar.

Artikel 14

Medverkan av relevanta parter i utarbetandet av lägesrapporter

Medlemsstaterna ska se till att relevanta parter medverkar i utarbetandet av de lägesrapporter om genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1303/2013, särskilt när det gäller bedömning av parternas roll i genomförandet av partnerskapsöverenskommelsen och sammanställningen av parternas yttranden under samrådet, inklusive, när så är lämpligt, beskrivningen av hur parternas yttranden har beaktats.

Artikel 15

Medverkan av relevanta parter i övervakningen av programmen

De förvaltande myndigheterna ska se till att parterna, inom ramen för övervakningskommittén och dess arbetsgrupper, medverkar i bedömningen av programresultaten, inklusive slutsatserna av resultatöversynen, och i utarbetandet av de årliga genomföranderapporterna om programmen.

Artikel 16

Parternas medverkan i utvärderingen av programmen

1. De förvaltande myndigheterna ska se till att relevanta parter medverkar i utvärderingen av programmen inom ramen för övervakningskommittéerna och, när så är lämpligt, i särskilda arbetsgrupper som övervakningskommittéerna inrättat för detta ändamål.

2. De förvaltande myndigheterna för programmen inom Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF) och Sammanhållningsfonden ska samråda med parterna om de rapporter som sammanfattar resultaten av de utvärderingar som gjorts under programperioden i enlighet med artikel 114.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

KAPITEL VI

VÄGLEDANDE OMRÅDEN, TEMAN OCH GOD PRAXIS FÖR UTNYTTJANDE AV ESI-FONDERNA FÖR ATT STÄRKA DE RELEVANTA PARTERNAS INSTITUTIONELLA KAPACITET OCH KOMMISSIONENS ROLL I SPRIDNINGEN AV GOD PRAXIS

Artikel 17

Stärkande av de relevanta parternas institutionella kapacitet

1. Den förvaltande myndigheten ska undersöka behovet av att utnyttja tekniskt stöd för att stödja förstärkning av parternas institutionella kapacitet, särskilt när det gäller små lokala myndigheter, näringslivets och arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer, för att hjälpa dem så att de på ett effektivt sätt kan medverka i utarbetandet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av programmen.

2. Det stöd som avses i punkt 1 kan bland annat ges i form av särskilda seminarier, utbildning, samordnings- och nätverksstrukturer eller bidrag till kostnaderna för att delta i möten om utarbetande, genomförande, övervakning och utvärdering av ett program.

3. För program för landsbygdsutveckling får det stöd som avses i punkt 1 ges genom det nationella landsbygdsnätverk som inrättats i enlighet med artikel 54 i förordning (EU) nr 1305/2013.

4. För ESF-program ska de förvaltande myndigheterna i mindre utvecklade regioner eller övergångsregioner eller i medlemsstater som uppfyller villkoren för stöd från Sammanhållningsfonden, efter behov, se till att tillräckliga ESF-medel anslås till kapacitetsuppbyggnad för de arbetsmarknadsparter och icke-statliga organisationer som medverkar i programmen.

5. För europeiskt territoriellt samarbete får stödet enligt punkterna 1 och 2 också täcka stöd i syfte att stärka parternas institutionella kapacitet för medverkan i internationellt samarbete.

Artikel 18

Kommissionens roll i spridningen av god praxis

1. Kommissionen ska upprätta en samarbetsmekanism kallad Europeiska forumet för erfarenhetsutbyte för partnerskap, som ska vara gemensam för ESI-fonderna och stå öppen för intresserade medlemsstater, förvaltande myndigheter och organisationer som företräder parterna på unionsnivå.

Europeiska forumet för erfarenhetsutbyte för partnerskap ska underlätta erfarenhetsutbyte, kapacitetsuppbyggnad och spridning av relevanta resultat.

2. Kommissionen ska tillhandahålla exempel på god praxis för organisation av partnerskap.

3. Utbytet av erfarenheter om fastställande, förmedling och spridning av god praxis och innovativa tillvägagångssätt i samband med genomförandet av programmen för interregionalt samarbete och åtgärder enligt artikel 2.3 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 ⁽¹⁾ ska omfatta erfarenhet av partnerskap i samarbetsprogram.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet för europeiska territoriellt samarbete (EUT L 347, 20.12.2013, s. 259).

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 19***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 januari 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande
